

Farní zpravodaj

Ostrovačice – Říčany, Veverské Knínice

5

Duben 2007

Drazí bratři a sestry,

vstoupili jsme do doby postní, do doby pokání, doby, kterou nám Bůh dává jako čas milosti.

V této době máme možnost se pozastavit a udělat určitou inventuru svého života. Při této inventuře každý z nás jistě objeví ve svém srdci věci, které nás odvádějí od cesty Boží, a to je úkol hříchu. Odvést nás od Boha. I hřích má svou cestu, která nás vede k záhubě. Doba postní nám slouží k tomu, abychom se navrátili na cesty Boží, na cesty spásy.

Doba postní má svých čtyřicet dní, a to symbolizuje, že vyvolený národ vyšel z otroctví Egypta do zaslíbené země a putoval čtyřicet let pouští, místem strádání a utrpení, než došel do zaslíbené země. Tento národ mnohokrát reptal proti Hospodinu a chtěl se vrátit zpět k jistotám, které znamenaly návrat do otroctví Egypta. Něco podobného se děje i v naší duchovní oblasti. Bůh nás skrze svého syna Ježíše Krista vyvedl z otroctví hříchu, ale převádí nás každodenní pouští života do zaslíbené země, ale i my máme pokušení reptat a vracet se k otroctví tohoto světa – hříchu a nevidět to dobro zaslíbené země, spásu vlastní duše. Proto pohledně na vítězícího Krista o Velikonocích, Toho, který nám dává podíl na svém vítězství, vítězství nad hříchem a nad smrtí.

Proto využijme doby postní k návratu na cestu Boží, abychom měli plnou účast na radostném tajemství Velikonoc, účast v novém Jeruzalémě při hostině Beránkově.

Požehnané prožití Velikonoc vám přeje

P. Dominik

Nebylo učiněno dost

Nebylo učiněno dost
a nikdy nebude

pro lásku
pro pravdu
pro spravedlnost

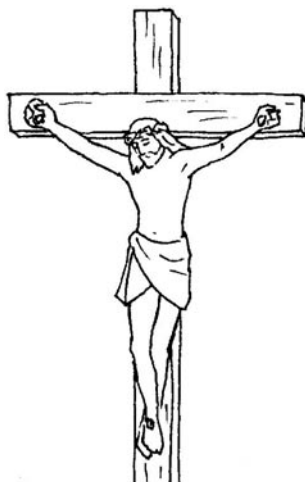
A nikdy dost pro lásku

Ona jde světem dál a dál
s průstřely na nohou
na rukou i v srdci

aby všechny cesty k ní
všem byly zpřístupněny

Láska ukřižovaná
vítězně zmrtvýchvstala

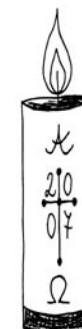
srdce zneklidněná uzdravující
pozdravením
POKOJ VÁM

KALENDÁRIUM

Pořad bohoslužeb o Velikonocích 2007

1. dubna	Květná neděle	Ostrovačice	7.30
		Říčany	9.00
		V. Knínice	11.00
5. dubna	Zelený čtvrtek	Ostrovačice	17.00
		V. Knínice	19.00
6. dubna	Velký pátek	Ostrovačice	17.00
		V. Knínice	19.00
7. dubna	Bílá sobota	V. Knínice	18.00
		Ostrovačice	19.00
8. dubna	Boží hod velikonoční	Ostrovačice	7.30
		Říčany	8.45
		V. Knínice	11.00
9. dubna	Velikonoční pondělí	Ostrovačice	7.30

Co nás ještě čeká do prázdnin...

14. dubna	Přednáška p. Žaloudka o Molokai v Říčanech
12. května	Děkanátní pouť rosického děkanství do katedrály
18.-26. května	Svatodušní nověna
19. května	Pouť dětí a rodičů na Sv. Kopeček
16. června	Farní pouť do Zlatých Hor
29. 6.-1. 7.	Tři dny modliteb matek v našich farnostech 1. července Pouť sv. Petra a Pavla v Říčanech

...A PAK UŽ HURÁ NA PRÁZDNINY!

Pouť dětí na Svatý Kopeček u Olomouce – 19. května 2007

Předpokládaný odjezd – 8 hodin, návrat – do 19 hodin
Dopoledne – krátká návštěva poutní baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku, pak občerstvení z vlastních zásob
Odpoledne – návštěva ZOO
Předběžná cena – děti 150 Kč, dospělí 250 Kč
(vstupné do ZOO 40 Kč/osobu – bude zvlášť)

Farní pouť do Zlatých Hor – Mariahilf – 16. června 2007

Předpokládaný odjezd – 5.30 hodin, návrat – do 21 hodin
Zlaté Hory – v 10.30 mše svatá, pak prohlídka poutního místa a modlitba křížové cesty v ambitech kostela
Bílá Voda – návštěva jediné výrobní hostií u nás
Další možná zastávka na cestě zpět bude upřesněna později.
Předběžná cena: děti 300 Kč, dospělí 400 Kč.

*Přihlášky na oba zájezdy přijímá paní S. Volavá, Říčany
(tel. 546 427 712 – po 19. hodině).*

KRÁTKÉ OHLÉDNUTÍ ZPĚT

Za Bedřichem Provazníkem

Jiří Koch, Veverské Knínice

V neděli 4. února 2007 zemřel v Ostrovačicích Mons. Ing. Bedřich Provazník. Narodil se 31. 5. 1936 v Tisovci na Slovensku. Na kněze byl tajně vysvěcen 6. 2. 1968, mnoho let působil ve skryté církvi, značnou část dokonce jako biskup. Po zhroucení totalitního režimu v roce 1989 v nečekaně nabyté církevní svobodě s pokorou přešel do veřejných struktur církve. Od roku 1992 působil jako náš duchovní otec, farář v Ostrovačicích a Veverských Knínicích. V letech 1996 – 2004 byl současně děkanem rosickým. Byl výraznou postavou komunity Emmanuel, jejíž česká větev je ustavena při kostele sv. Tomáše v Brně. V lednu tohoto roku ho papež Benedikt XVI. jako zasloužilého kněze jmenoval Kaplanem Jeho Svatosti s právem užívat čestný titul Monsignore.

Slavnost rozloučení se zesnulým otcem Bedřichem proběhla v sobotu 10. února 2007. Dopoledne v Eucharistickém společenství s komunitou

Emmanuel v kostele u sv. Tomáše v Brně, odpoledne ve farním kostele v Ostrovačicích. Po mši svaté byl uložen do kněžského hrobu na místním hřbitově. Hlavním celebrantem obou částí pietního aktu byl litoměřický biskup otec Pavel Posád, který se s otcem Bedřichem osobně dobře znal z dob svého působení v Brně. Brněnské biskupství a nemocného otce biskupa Vojtěcha zastupoval generální vikář otec Jiří Mikulášek. Na poslední cestě přišli otce Bedřicha doprovodit kněží a jáhni rosického děkanství v čele se současným děkanem otcem Tomášem Mikulou, další kněží a přátelé, rodina, řeholní sestry a velké množství farníků a věřících z širokého okolí.

Poslední rozloučení s otcem Bedřichem proběhlo v atmosféře vděčných díky zemřelému za jeho obětavé pastýřské služby, pokoru, lásku a radost, s nimiž plnil své kněžské poslání.

Redakční rada Farního zpravodaje připravuje mimořádné číslo, které bude věnováno životu a působení otce Bedřicha mezi námi. Touto cestou se obracíme na farníky, aby nám zaslali svou osobní vzpomínku na pana faráře Provazníka a pomohli tím co nejvěrněji zobrazit jeho osobnost.

Je také plánováno vzpomínkové odpoledne s modlitbou a zpěvem u jeho hrobu na hřbitově v Ostrovačicích dne 27. května 2007 na Boží hod svatodušní při příležitosti jeho výročí narození.

V Katolickém týdeníku č. 7 z 19. února 2007 jsme si mohli přečíst vzpomínku na otce Bedřicha pod názvem „Církev byla jeho domovem“ z pera P. Jiřího Mikuláška, gen. vikáře brněnské diecéze. Otiskujeme ji v plném rozsahu:

Svědectví těch, kdo důvěrně znali před několika dny zesnulého inženýra a kněze Bedřicha Provazníka, hovoří o velké lásce k církvi. Právě z ní vycházela odvázná tajná angažovanost v době pronásledování. A také jeho pokorné začlenění do veřejné duchovní správy na počátku 90. let. Obětavě pracoval ve službě faráře a děkana, při organizaci kněžských setkávání v diecézi i v rámci celé Moravy, v hnutí Emmanuel a při spolupráci s ostatními církevními hnutími. Mimořádná byla i jeho láska k liturgii a liturgickému zpěvu. Joseph Ratzinger kdysi napsal: „Církev je můj domov, moje velká rodina, a proto jsem jí zavázán láskou, jako je člověk vázán k rodině“. Toto pouto mohl otec Bedřich pociťovat i během své nemoci a v této atmosféře proběhly také obřady jeho pohřbu v sobotu 10. února u sv. Tomáše v Brně a později v Ostrovačicích, kde věrně sloužil Božímu lidu a nyní čeká své vzkříšení.

Poděkování scholy

Po celou dobu zpívání v kostele jsme se těšili velké přízni našeho milého otce Bedřicha. Sám hudebník a zlatný zpěvák sloužil svým zvučným hlasem při mších a s radostí se připojoval i ke zpěvu písní se sborem. Jeho zásluhou byly zakoupeny elektronické varhany pro potřebu scholy nejen v kostele, ale i k možnosti zúčastňovat se koncertů, dobročinných vystoupení a jiných akcí, na nichž schola reprezentuje naši farnost. Zvláště pak na setkáních chrámových sborů dětí a mládeže v Brně, kde nás jako jediný kněz po celé roky pravidelně a s nadšením doprovázel.

Otec podporoval vlídným zájmem a dobrým slovem děti i dospělé, dokonce chodíval i na zkoušky scholy. Přinášel nám nové písně a byl výborným učitelem i rádcem v oblasti liturgického zpěvu. Nikdy neopomněl poděkovat za službu na kůru, o slavnostech uměl drobnostmi potěšit i malé zpěváčky. Proto chceme i my vyjádřit vděčnost za jeho láskyplnou podporu. Děkujeme, otče.

Schola sv. Petra a Pavla

Jeden důvod navíc pro návrat k pobožnosti křížové cesty

Nedávno jsem navštívil známé ve vesnici Probstdorf, severovýchodně od Vídně. Protože byla neděle, šli jsme všichni společně na bohoslužby do kostela. Upoutala mne tam nezvyklá křížová cesta. Ani ne tak svým uměleckým tvarem či velikostí, je dílem současného rakouského sochaře, ale netypickým označením jednotlivých zastavení.

Jak známo, pobožnost křížové cesty se uctívá v katolické církvi od nepaměti a veškerá zastavení vypovídají na základě textů Písma svatého o čtrnácti utrpených zastaveních Krista těsně před jeho ukřížováním. Každé zastavení tak informuje o konkrétní bolesti, kterou Kristus podstoupil.

Pod každým textem Evangelia se totiž na této probstdorfské křížové cestě nachází stručná informace o tom, kdy a jaký druh neštěstí, katastrofy či utrpení postihl tuto obec od počátku jejího založení až dodnes. A tak se tam dočteme o tom, jak byla tato obec vyplněná, vypálená, srovnána se zemí během válek – 2. světové, 1. světové, období tureckých vpádů, třicetileté války atd. Také se tam dočteme o tom, kdy byla zničena požárem, nebo povodněmi z nedalekých řek Moravy či Dunaje – těch historických dat povodní je tam snad nejméně deset. Jakékoliv velké či tragické neštěstí, které tuto obec potkalo, je tak historicky zaznamenáno v tomto kostele při jednotlivých grafikách znázorňujících Kristovo utrpení – utrpení, které bylo z hlediska Božího plánu nezbytné pro to, aby člověk dal svému bytí na této zemi znovu duchovní dimenzi.

Podstatu křesťanského života chápali věřící lidé vždy jako cestu následování života, příkladu a učení Ježíše Krista. Křesťanství má smysl jedině tehdy, když je chápáno jako vazba na svého zakladatele. V průběhu staletí se tak vytvořily modlitby, zpěvy, tradice, liturgie a pobožnosti, které se staly jakoby duchovním pilířem této vazby mezi člověkem a Bohem. Je možné, že dnešnímu modernímu a kritickému člověku mnohé z těch forem zbožnosti již nic neřkají. Ano, i taková banální věc, jako je třeba oděv, jakkoliv je potřebný, se v průběhu existence člověka neustále měnil, vyvíjel, upravoval. Nikdo by si dnes neoblékl šaty, jaké se nosily třeba před dvěma staletími. Podobně je to i s formou modliteb a pobožností.

Každý člověk je ve svém životě dřív nebo později konfrontován s utrpením, bolestí, smutkem nad ztrátou svých bližních, nebo vlastního zdraví, neštěstím, samotou... Moderní psychologie a medicína hledají neustále nové možnosti, nové léky, jak trpícímu člověku pomoci. Křesťan neignoruje výtoky vědy, i on přijímá s vděčností všechny možnosti úlevy a nabídnutou pomocnou ruku, kterou mu v těžkých situacích společnost nabízí. Křesťan však odkaziva hledal a čerpal sílu také ve spojení s Bohem, v kterého věří. Kristus vzal na sebe kříž, utrpení a bolest, protože věřil v duchovní vítězství, v přerod utrpení na radost. V této dobrovolnosti se stal navždy vzorem pro nás. Proto si věřící lidé vždy připomínali to, co za nás podstoupil.

Stojí za to, abychom i dnes obrátili svůj zrak a myšlenky a v tichu svého srdce se zamysleli nad tím, jak jeho křížová cesta souvisí právě s tou naší, s tou mou, po které musím jít...

Ta probstdorfská křížová cesta se mi velice líbí a inspirovala mne: je v ní totiž nádherně naznačená myšlenka, proč má smysl modlit se i dnes pobožností křížové cesty. Bůh není bytost s kamenným srdcem, je to milující bytost, které záleží na našich osudech.

Peter Žaloudek, leden 2007, Vídeň

Na podzim loňského roku vyšla p. Žaloudkovi kniha Aina Hemolele – Svatá země – MOLOKAI ve slovenštině. Pan Peter Žaloudek měl již u nás před několika léty přednášku o této zemi na Havajských ostrovech, o zdejší kolonii malomocných a o P. Damiánovi. Tato přednáška je opět (podrobnější s ještě lepší technikou!) plánována na 14. dubna 2007 v Kulturním domě v Říčanech – viz Kalendárium.

Udělej si čas

*Najdi si čas myslet,
je to čas hledání pokladů.
Najdi si čas k rozptýlení,
je to čas k zachování mládí.
Najdi si čas na čtení,
je to čas k osvojení moudrosti.
Najdi si čas na modlitbu,
je to čas přibližování se Bohu.
Najdi si čas na lásku,
je to čas nejkrásnější přítomnosti.
Najdi si čas na přátelství,
je to čas pro cestu ke štěstí.
Najdi si čas na víru,
je to čas k přijetí klíče do nebe.
Najdi si čas pro Boha a bližního,
je to čas, kdy nic neztratíš
a mnoho získáš.*

CO SE DĚJE VE FARNOSTECH

Sestra Helena Malášková – jak jsme ji znali i neznali

Zcela nedávno vešlo ve známost, že sestra Helenka Malášková ukončí působení pastorační asistentky v ostrovačické farnosti. Po Velikonocích se vrátí zpět do „své“ bystrcké farnosti. Žila mezi námi plných 10 let, ale znali jsme ji většinou jen oficiálně z výkonu její funkce. Jako osobnost stála celou tu dobu pokorně v pozadí za otcem Bedřichem, jemuž se všemožně snažila pomáhat na poli pastorační a administrace farností.

Požádali jsme ji o krátký rozhovor s cílem, aby našim farníkům prozradila něco víc ze svého života. A abychom i tímto způsobem aspoň trochu naplnili svůj dluh, který vůči ní máme.

Helenko, můžete nám prozradit, kde jste se narodila, jaké bylo Vaše mládí?

„Narodila jsem se v roce 1939 v Brně. Do 39 let jsem žila v rodném domě s rodiči, po úmrtí maminky (1977) již jen s tatínkem a sestrou v Bílovicích nad Svitavou. Od roku 1978 jsem bydlela v Brně–Bystrci. V mládí jsem byla sportovně založená, dělala jsem plavání, později jsem 10 roků učila plavat děti, 25 let jsem se podílela na vedení turistické základny ve Vysokých Tatrách.“

Jaká byla Vaše příprava k povolání, jaké bylo Vaše profesní zaměření?

„Z politických důvodů jsem nesměla původně na žádnou střední školu, po ročním odkladu jsem mohla nastoupit na zdravotnickou školu. Po maturitě jsem pracovala jako zdravotní sestra ve vojenské nemocnici, po doplnění pedagogické kvalifikace jsem pak učila ošetrovatelství na Střední zdravotnické škole v Brně (30 roků). V roce 1992 jsem odešla pracovat do charity, abych v Brně zavedla domácí charitní ošetrovatelskou službu. Před důchodem jsem pak ještě necelé 3 roky pracovala v Institutu pro další vzdělávání zdravotníků v Brně.“

Co bylo motivem Vaší práce pro církve?

„Vyrůstala jsem v tradiční křesťanské rodině a milostí Boží jsem měla vztah k Bohu a křesťanské zásady od dětství na prvním místě v žebříčku hodnot.“

Při pohřbu otce Bedřicha se několikrát krátce připomínalo jeho působení v tzv. tajné církvi. Dá se očekávat, že jste se této činnosti také zúčastňovala. Můžete ji stručně popsat?

„V roce 1968 jsem se setkala s životem tzv. „podzemní církve“ a od začátku sedmdesátých let jsem byla přizvána jako spolupracovnice otce Bedřicha. Něco jako sekretářka a řidička v jedné osobě. Byla to nádherná léta práce pro Boží království při zakládání malých modlitebních společenství či doprovázení otce Bedřicha při formaci kněží.“

A co společenství Emmanuel, mělo to nějakou souvislost či návaznost?

„Po revoluci, v roce 1990, naše „mateřské“ modlitební společenství vytvořilo zakládající buňku komunity Emmanuel v Československu.“

Jak byla epocha „podzemní církve“ v životě otce Bedřicha ukončena?

„V roce 1992 byl otec Bedřich ustanoven ve veřejné duchovní správě farářem v Ostrovačicích a Veverských Kněnicích.“

Vzpomeňte, prosím, na období svého přechodu z Bystrce do našich farností.

„Nejprve jsem do našich farností přijížděla na občasnou výpomoc otci Bedřichovi ve volném čase. Po odchodu do důchodu v roce 1997 se situace postupně měnila tak, že jsem se pak naopak jen spíše občasně vracela do svého bytu. Posléze mě otec biskup Vojtěch jmenoval pastorační asistentkou.“

Co bylo náplní Vaší práce?

„Když se ohlédnu zpět, podivuji se, v čem se stala moje pracovní doba téměř nepřetržitou. Vždyť to byly spíše střípky v kanceláři, u počítače, trochu vyučování náboženství a přípravy ke svátostem, občas návštěva nemocných, podíl na farní a určitou dobu

děkanské agendě, příprava některých farních aktivit (poutě, senioři, děti, nemocní), kontakt s katechetickým centrem a z něho nepatrný servis katechetkám, alespoň letmé vedení farní domácnosti. Poslední dva roky mi byla dopřána milost doprovázet otce Bedřicha v jeho těžké nemoci.“

Jakým způsobem se nyní na své desetileté působení v našich farnostech díváte?

„Svoji službu jsem dělala velice ráda, jsem vděčná, že jsem mohla poznat tolik krásných lidí ve zdejších farnostech. Děkuji všem za trpělivost se mnou, snášení mé hyperaktivity i dalších negativních vlastností. Prosím za odpuštění všechny, komu jsem nechtěně ublížila. Vracím se zpět do své bystré farnosti, ale naše obce nejsou tak daleko, tak se ráda občas přijedu podívat.“

Děkuji za rozhovor.

Především Vám však děkuji jménem všech farníků za veškeré Vaše služby ve prospěch našich farních společenství, za všechno, co jste zde po boku otce Bedřicha vykonala. Přeji Vám hojnost Božího Požehnání do všech Vašich dalších aktivit. Rádi Vás tady kdykoliv uvítáme!

Psal se Jiří Koch

Růženec dětí

Od roku 2002 se modlí děti v říčanském kostele společně růženec. Jak a kde se zrodila tato myšlenka? Maruška se začala učit hrát na varhany. Bylo potřeba ji zpočátku doprovázet do kostela, kde 2x týdně cvičila na nástroj. Čas mi krátil růženec zapomenutý v předsíni kostela, při modlitbě před svatostánkem. Snad i on byl příčinou myšlenky modlit se ho s dětmi.

Měla jsem na mysli častá slova otce Bedřicha, jak nám všude chybí mládež. Jednou z cest, jak ji získat, je začít u malých dětí. Zmínila jsem se o všem otci Bedřichovi, který mi dal souhlas se slovy, že církev nikdy nebrání tomu, kdo se chce modlit s dobrým a čistým úmyslem.

Začali jsme se s dětmi scházet 1x v měsíci na půl hodiny. Při hledání vhodného termínu jsme nakonec dospěli ke čtvrtému podvečeru půl hodiny před dětskou mší svatou. Děti se modlí společně na různé úmysly 2 – 3 desátky, někdy si úkony rozdělí a předřikávají je jednotlivě. Jindy pro zpestření proloží modlitbu zpěvem k Panně Marii.

Některé děti se dříve s touto modlitbou nesetkaly, a tak měly příležitost modlitbu růžence poznat a naučit se ji. Konečně do svých rukou mohly vzít své růženečky z poutí či darované od svých blízkých. Opadl strach z předřikávání a zapojení se v přítomnosti více věřících. Některé si již vyzkoušely vést růženec o poutích, osvojily si používání mikrofonu. Učí se pravidelnosti i vytrvalosti v modlitbě a nevzdávat se hned, když se něco nepodaří.

Věřím, že tato modlitba má svůj význam, i když dětí není mnoho. Snad by jich bylo i více, kdyby měly příklad v dospělých, kteří tak málo využívají darů mše svaté ve všední den. Než se děti naučí samostatnosti, je potřeba se jim věnovat a mít nad nimi dozor. Prosíme proto farníky při dětském růženci o pochopení a trpělivost při organizaci a domluvě před modlitbou i při ní. Možná by bylo dobré podpořit děti svou účastí nebo i pochvalou a povzbudit je, že to není promarněný čas, ale čas dobře využitý pro ně samotné, pro druhé i celou církev.

D. Ryšánková

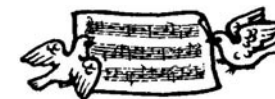
A co na to děti?

Zeptaly se mezi sebou, proč se chodí modlit růženec. Zde jsou některé odpovědi:

- Protože vidím u své maminky, že se modlí za mne, tak i já se chci modlit za ni.
- Setkávám se tam s jinými dětmi a lépe je tak poznám.
- Je to setkání s Pánem Ježíšem.
- Potkávám se tam s kamarádkami.
- Ve společenství se mi lépe modlí než sama doma.
- Líbí se mi růženec, ráda si ho prohlížím a přebírám korálky.
- Je to pro mě setkání s Bohem.

Chceme si vést růženec samy a oživit ho více písničkami, aby byl zajímavější a radostnější.

Za růženec dětí Zdiška, Marťa, Tereška, Doroška, Liduška

Živý růženec – oznámení pro členy ŽR v Říčanech

Třetí neděle v květnu, tj. 20. 5. 2007 v 8.45 hodin, bude sloužena v našem kostele mše svatá za členy živého růžence a jejich rodiny. Opět se sejdeme ke společné modlitbě jednoho desátku, který obětujeme na stejný úmysl.

Kdo má zájem zapojit se při této mši svaté přinášením obětních darů nebo vedením desátku, ať se přihlásí u pana Slováčka. U desátku nepředříváme žádné tajemství, aby každý mohl rozjímat nad svým. Tak se společně pomodlíme všechny čtyři růžence.

Kdo by chtěl připojit i vlastní úmysl, může ho rovněž nahlásit panu Slováčkovi.

Důvěřujme v mocnou přímluvu Panny Marie a v sílu společné modlitby.

A. Slováček a D. Ryšánková

POMÁHÁME DRUHÝM

Ohlédnutí za Tříkrálovou sbírkou 2007

H. Kochová, Veverské Knínice

V letošní Tříkrálové sbírce vykoledovali koledníci v celé České republice 57 230 371,22 Kč. Více se vykoledovalo jen v roce povodní 2005. Počet zaslaných SMS k 6. 2. 2007 byl 22 575. Brněnská diecéze se podílela na celorepublikové sumě 12 949 324,50 korunami. Je to nejvyšší částka od roku 2001, kdy se v naší diecézi uskutečnila první sbírka. Již tradičně se vykoledovalo nejvíce v olomoucké arcidiecézi, kde v roce 2000 myšlenka tříkrálových sbírek vznikla.

V rosickém děkanství vykoledovali koledníci 719 890, 50 Kč.

Na této částce se podílejí naše obce následovně: Ostrovačice 18 015 Kč, Říčany 49 590 Kč a Veverské Knínice 22 400 Kč.

Všem koledníkům, vedoucím skupinek a hlavně štedrým spoluobčanům ještě jednou děkujeme.

Podrobnější informace najdete na www.charita.cz.

DALŠÍ SBÍRKY

Děkujeme Vám, že myslíte na druhé, při mimořádných sbírkách jsme vybrali a odeslali:

Jeden dárek navíc

– adventní sbírka pro Papežské misijní dílo – dohromady 4.300 Kč

Halář sv. Petra

– pomoc potřebným rukama sv. Otce

Ostrovačice	3.770 Kč
Říčany	3.553 Kč
V. Knínice	2.000 Kč

Misijní koláč

V neděli 18. března proběhla již tradiční akce na podporu hladovějících v misijních oblastech – Misijní koláč.

V Ostrovačicích	2.407,50 Kč
V Říčanech	3.069,00 Kč
Ve V. Knínicích	1.835,50 Kč
Celkem se vybralo	7.312,00 Kč

Děkujeme srdečným Pán Bůh zaplat všem, kdo pekli, prodávali i kupovali.

CO SE DĚJE V DIECÉZI

Rok diecéze 2007

Naše brněnská diecéze si letos připomíná 230 let od svého založení. Při této příležitosti a v rámci oslav probíhají nejrůznější akce.

Ve dnech 15.–17. 3. 2007 se uskutečnila v Lísku u Bystřice nad Pernštejnem **DIECÉZNÍ KONFERENCE** s názvem Diecéze – živý organismus? Na této konferenci se hovořilo o tom, jak dnes žije naše diecéze, jaké jsou její radosti i bolesti, jaké jsou její úkoly. Cílem bylo dát nové impulsy k posílení sounáležitosti s diecézí a růstu vzájemné spolupráce na společném díle. Této konferenci se zúčastnilo přibližně 180 diecézanů, včetně 3 zástupců z řad našich farníků.

Také probíhá **VÝTVARNÁ A VĚDOMOSTNÍ SOUTĚŽ** pro všechny věkové kategorie. Školní děti se do ní většinou zapojují se svými katechetkami v rámci výuky náboženství, studenti a dospělí mají možnost se zapojit po internetu. Zde je nutno zdůraznit, že není důležité vyhrát, ale hlavně se něco nového dozvědět o naší diecézi, i když ceny jsou také atraktivní. Více na www.biskupstvi.cz.

V rámci oslav Roku diecéze bylo 20 děkanství brněnské diecéze pozváno na **DĚKANSKOU POUŤ** do katedrály. Každé děkanství má vybrán jiný termín.

Naše rosické děkanství bude putovat na Petrov v sobotu 12. května 2007, kde ho přivítá otec biskup Vojtěch v 13.30 h. Kromě představení děkanátu, přednášky o diecézi, modlitby růžence a mše sv. si mohou poutníci sami vybrat z další nabídky v areálu Petrova – prohlídky katedrály, muzea, knihkupectví a také nově otevřené prodejny klášterních produktů Benedictus.

Z důležitých akcí ještě vybíráme např.:

5. 7. 2007	Mikulčice	Putování ke kořenům víry
1. 12. 2007	Brno, katedrála	Diecézní děkonná pouť k založení diecéze

Více na www.biskupstvi.cz.

Katolická charismatická konference letos v Brně

Katolickou charismatickou konferencí organizuje v České republice od roku 1989 hnutí Katolické charismatické obnovy. Jedná se o čtyřdenní akci duchovně formačního charakteru, určenou pro členy a sympatizanty hnutí Obnovy, ale i pro křesťany jakékoli spirituality i pro tzv. hledající. Za účelem duchovního i lidského povzbuzení a hlubší křesťanské formace se zde setkávají dva až tři tisíce křesťanů z celé ČR (katolických laiků, rodin, kněží, řeholníků i křesťanů jiných církví), přičemž zájem o konferenci každoročně vzrůstá. Nedílnou součástí programu bývá „dětská konference“, proto konferenci navštěvuje stále více rodin s dětmi, které by se těžko mohly účastnit klasických exercicií. K dění na konferenci patří i kulturní vyžití – divadelní představení, koncerty apod. Lze ji v neposlední řadě také příjemně spojit s poznáváním pamětihodností a krás města, které konferenci přijme.

Letošní 18. ročník katolické charismatické konference se uskuteční v termínu 25.–29. 7. 2007 poprvé v moravské metropoli – Brně. Hlavní program proběhne v moderním pavilonu F na brněnském výstavišti BVV. Záštitu nad konferencí převzal brněnský biskup Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle a také hejtman Jihomoravského kraje Ing. Stanislav Juránek. Program konference tvoří přednášky, adorace, neformální setkání, společná modlitba a bohoslužby. Pozvání na konferenci přijali letos tito mnozí významní přednášející: Archimandrita S. Gajek, misionář a apoštolský vikář řeckokatolické církve pro Bělorusko, P. C. Vojtěch Kodet, OCarm., Th.D., S. M. V. Barátová z komunity Blahoslavenství, Mons. ThDr. Michael Slavík, PhLic. Kateřina Lachmanová, Th.D., Mons. Mgr. Tomáš Holub, PhDr. Jo-

sef Zeman, CSc., Petr Hejl, DiS., z diakonie Betlém, R. D. Angelo Scarano, S.L.L. a další. Podrobné informace k organizaci a programu, včetně elektronické přihlášky, najdete na internetu na www.cho.cz nebo si je vyžádejte na tel. čísle 777 087 736.

Celostátní setkání mládeže

se koná ve dnech 13.–19. 8. 2007 v Táboře–Klokotech

Toto setkání se má uskutečnit jako slavnost celé církve, protože v mladých lidech je naděje pro budoucnost církve i společnosti. Poproste starší a nemocné ve farnostech, aby se za setkání modlili, a tak se na něm také podíleli. TV Noe a radio Proglas jim přímo zprostředkuje události ze setkání.

Připravuje se bohatý duchovní i zábavný program, včetně benefičního koncertu pro Haiti. Jsou zváni všichni mladí lidé ve věku od 14 let a jistě je doprovodí také jejich pastýři, kněží.

Motto celého setkání je totéž, jaké nabídnul Svatý otec Benedikt XVI. na příští rok: „Jako jsem já miloval vás, tak se vy milujte navzájem“ (Jan 13,34)

Přihlášky jsou k dispozici na DCM.

Je možné se také přihlásit přes oficiální web setkání:

www.tabor2007.signaly.cz

PŘEČETLI JSME ZA VÁS

Komunita Emmanuel

Z níže uvedených zdrojů připravil J. Koch, Veverské Knínice

První část smutečních obřadů při pohřbu pana faráře Bedřicha Provazníka v sobotu 10. února 2007 probíhala v Brně v kostele sv. Tomáše. Jednalo se vlastně o poslední rozloučení komunity Emmanuel s otcem Bedřichem jako se svým dlouholetým členem. Řada lidí z komunity Emmanuel se pak ještě zúčastnila odpoledních obřadů a pohřbu v Ostrovačicích. Pro některé z našich farníků jde o málo známé společenství, i když víme, že pan farář a Helenka Malášková jsou členy komunity Emmanuel a na mnohých aktivitách komunity se podíleli. Pro přiblížení vybíráme z již dříve vydaného letáčku pár informací o komunitě. Další informace může zájemce získat buď osobně u Heleny Maláškové nebo na webových stránkách www.emmanuel.cz.

Komunita Emmanuel patří mezi laická společenství, která začala v katolické církvi vznikat v širokém proudu charismatické obnovy podněcené II. Vatikánským koncilem.

Zakladatelem komunity Emmanuel je Pierre Goursat (1914–1991), kolem něhož se v Paříži v roce 1973 shromáždilo v krátké době několik set laiků, aby žili radikálněji milost svatého křtu a biřmování a dali se do služeb církve. Výročí 300 let od zjevení tajemství Nejsvětějšího Srdce Ježíšova svaté Markétě Marii Alacoque v Paray-le-Monial inspirovalo Pierra Goursata k založení duchovních prázdninových setkání v místě zjevení. Tak se základním kamenem spirituality komunity stala úcta k Nejsvětějšímu Srdci Páně.

Milost komunity tryská z ADORACE Eucharistie, to je z Boha skutečně přítomného uprostřed nás. Z této adorace se rodí SOUCÍTĚNÍ ke všem lidem, kteří umírají hladem buď duchovně nebo hmotně. Ze soucítění se pak rodí žížeň po EVANGELIZACI v celém světě, zvláště mezi nejubožejšími. Třemi sloupy spirituality tedy jsou: ADORACE, SOUCÍTĚNÍ, EVANGELIZACE.

Pro všechny členy komunity to znamená poznat Ježíše jako střed osobního života. „Být ve světě, ale ne ze světa“. Tvořit bratrské společenství kolem vzkríšeného Ježíše, „být jedné mysli a jednoho srdce“. V touze podobat se prvotní církvi je komunita společenstvím všech stavů. Tedy svobodní i manželé, kněží i řeholníci, jimž představení dovolí podílet se podle možností na životě komunity. Laici mají možnost rozhodnout se pro zasvěcený život v celibátu. Mohou žít samostatně nebo pod jednou střechou.

Členy komunity se mohou stát křesťané od 18 let, kteří se chtějí dát intenzivněji do služeb církvi i světu podle svých možností a schopností. Jednotlivými stupni v komunitě jsou etapa přijetí a rozlišování (nezávazná zkušební doba) a angažovanost. Protože členové komunity žijí ve světě, závazky angažovanosti se obnovují každým rokem, aby v případě vážných změn v životě člena komunity se členství pro něho nestalo břemenem.

Emmanuel má své komunity téměř v celé Evropě, v Jižní a Severní Americe, Africe, Austrálii a také v Asii. Administrativní centrum komunity je v Paříži, kde je komunitě svěčeno několik farností. Duchovním centrem komunity je Paray-le-Monial. Zde má komunita evangelizační školu.

Další evangelizační škola se zaměřením na hudbu je v německém Altöttingu, ve Vídni byla otevřena škola specializovaná na evangelizaci pomocí moderních komunikačních prostředků. Misijní škola zřízená biskupy v Římě byla rovněž svěčena komunitě Emmanuel.

Od 8. prosince 1992 je komunita Emmanuel jako první komunita nového typu pod papežským právem a od 8. prosince 1998 podléhá přímo Svatému stolci s definitivní platností.

V České republice byla komunita Emmanuel po dohodě s otcem biskupem Mons. Vojtěchem Cikrlem založena v brněnské diecézi. Její centrum bylo ustaveno při kostele sv. Tomáše v Brně. Její členové žijí v nejrůznějších místech republiky.

Pravidelný život uvnitř komunity se odehrává při týdenních setkáních v malých modlitebních skupinách a jednou za měsíc společným trávením víkendu, jehož nápní jsou chvály, kterými je vzdávána Pánu čest, slavení liturgie, adorace Ježíše v Eucharistii, vyučování – formace v duchu komunity, vzájemné sdílení, přímluvná modlitba.

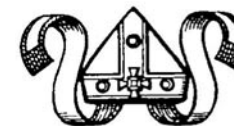
Některé služby a aktivity komunity Emmanuel:

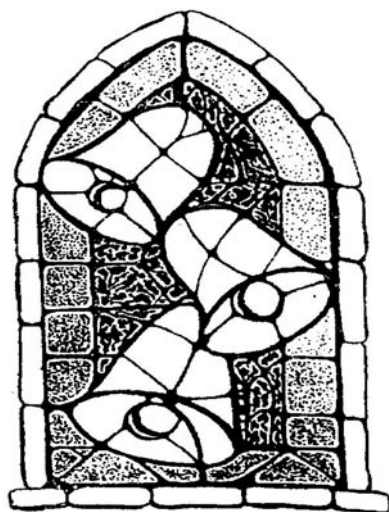
- Otevřená modlitební společenství
- Modlitba SOS
- Akce pro mladé
- Víkend pro ty, kteří spolu chodí
- Lásky a Pravdy – cyklus pro manžele
- Příprava na biřmování
- Seminář na prohloubení víry
- První pátky v měsíci v kostele sv. Tomáše v Brně
- Svatodušní nověna
- Cyklus k rozpoznání povolání pro dívky, pro hochy
- Evangelizace
- Farní misie
- Účast v Radě laických hnutí a nových komunit při ČBK

Otec Mons. Mgr. Pavel Posád, 19. biskup litoměřický

Z níže uvedeného zdroje připravil J. Koch, Veverské Knínice

Liturgii za zesnulého pana faráře Bedřicha Provazníka v sobotu 10. 2. 2007 v kostele u sv. Tomáše v Brně jako hlavní celebrant vedl otec biskup Pavel Posád. Obřady v kostele v Ostrovačicích měl vést brněnský biskup otec Vojtěch Cikrle. Vzhledem k jeho náhlému onemocnění ho zde zastoupil a za diecézi se rozloučil generální vikář Mons. Jiří Mikulášek, a vlastní obřady vedl opět otec biskup Pavel Posád. Dovolíme si osobnost otce biskupa Pavla našim farníkům krátce přiblížit. Přetiskujeme jeho životopisná data z webových stránek Litoměřického biskupství (www.biskupstvi-ltm.cz).

Otec Mons. Mgr. Pavel Posád, 19. biskup litoměřický, se narodil 28. 6. 1953 v Budkově na okrese Třebíč, a pokřtěn byl v kostele sv. Martina v Budkově 1. 7. téhož roku. Pochází ze sedmi sourozenců, nejstarší bratr zemřel ve věku dvou let. Rodiče pracovali v zemědělství.

Po ukončení Základní školy v Budkově pokračoval ve studiu na gymnáziu v Moravských Budějovicích. Po maturitě v roce 1972 studoval na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Praze, se sídlem v Litoměřicích. Absolutorium obdržel v roce 1977 a 26. 6. 1977 byl v Brně vysvěcen biskupem Josefem Vránou na kněze pro brněnskou diecézi.

Kněžskou službu vykonával po tři roky jako kaplan nejdříve v Pozořicích, potom v Brně-Židenicích a v Lomnici u Tišnova. Od roku 1980 působil jako farář v Ratíškovicích, okr. Hodonín. Po dvou letech byl na žádost tehdejší státní správy přeložen do pohraniční farnosti Drnholec na Břeclavsku. V roce 1989 byl ustanoven duchovním správcem v Třešti.

Po pádu komunistické totality se stal farářem u sv. Tomáše v Brně. Po třech letech byl jmenován spirituálem olomouckého Arcibiskupského kněžského semináře. Kromě výchovy bohoslovců se věnoval trvalé formaci kněží a stálých jáhnů brněnské diecéze. Vede duchovní cvičení laiků (exercicie). Jedenáct let byl členem kněžské rady. Je členem komise České biskupské konference pro kněžstvo.

Diecézním biskupem v Litoměřicích byl jmenován v poledne 24. prosince 2003, biskupské svěcení přijal v litoměřické katedrále sv. Štěpána 28. února 2004.

Heslo biskupa Pavla: DUC IN ALTUM – ZAJEĎ NA HLUBINU

On sám k tomu na tiskové konferenci v Brně 6. 1. 2004 řekl: „Pro každého biskupa je heslo jakýmsi životním mottem. Já jsem nepočítal s tím, že budu biskupem, takže jsem žádné heslo v šuplíku neměl a tak toto heslo je spíš mé spontánní rozhodnutí. Zvolil jsem ho podle koncepce současného papeže, který chce, aby se člověk třetího tisíciletí vrátil zpět ke Kristu. Tuto větu „Zajeď na hlubinu – Duc in altum“ řekl Kristus učedníkům, kteří byli vyčerpaní neúspěšným rybolovem. A to je situace lidstva v dnešní době.“

A do této skepse a beznaděje volá Ježíš tuto větu, a tak jim určuje nové zaměření a vlévá novou odvahu. Myslím si, že litoměřická diecéze může prožít novou výzvu právě skrze toto heslo. Zvláště pokud chápeme tuto diecézi dnes jako misijní a opuštěné, a ne zrovna kvetoucí území. Je to výzva k tomu, znovu se pokusit tam, kde již není lidské naděje. Znovu dát naději. Asi by tam člověk ani nešel, kdyby tuto naději neměl.“

Z knihy A. Grüna – Jsi požehnaním

Někdy neumí lidé správně rozlišovat mezi žehnáním a svěcením... Svěcení (consecratio) vlastně znamená, že nějaký předmět (např. při svěcení oltáře), osoba (svěcení kněze) nebo prostor (svěcení kostela) je vyňat z běžného užívání a je vyčleněn ke zvláštní službě Bohu nebo bohoslužebným účelům. Proto se dům vždycky žehná, nikoli světí. Není přece vyčleněn z normálního užívání rodinou. Kostel je naopak svěcen. Je určen pouze k bohoslužbě. Je vyňat z dosahu světa a určen k tomu, aby byl posvátným prostorem, v němž člověk dochází klidu a zakouší svatost nebo přímo jejího Původce.

*Vydalo Karmelitánské nakladatelství, 2007
vybrala Zdeňka Nejezchlebová*

Troška humoru za kostelem

V kostele byla vyloupena pokladnička.

Po několika dnech obdržel farář obálku s dvacetikorunou.

Na přiloženém lístku stálo: „Ukradl jsem ve vašem kostele sto korun. Protože mě trápí svědomí, posílám dvacet korun zpět. Bude-li mě svědomí dál trápit, můžete počítat s dalšími splátkami.“

V posledním čísle jste se mohli zúčastnit soutěže a zasílat nám správné odpovědi na otázku:

Kde je v Novém Zákoně citát – „Největším zlem je láska k penězům“?

Někteří žáci 8.–9. tříd si dali práci a vyhledali tento citát u sv. Pavla v 1Tim 6,10. Přesné znění v ekumenické Bibli: Kořenem všeho toho zla je láska k penězům. Apoštol zde nabádá ke skromnosti.

Všichni účastníci byli odměněni: Klára Řezaninová
Martin Řezanina
Michaela Nejezchlebová

Dnes dáme lehčí úkol. Otázka zní:

„Kteří dva biskupové českých diecézí se narodili a vyrostli v brněnské diecézi?“

Vylosovaný výherce obdrží **poukázku na Pouť dětí nebo Farní pouť** – viz Kalendárium – a může tak jet na jednu z těchto poutí podle vlastního výběru zdarma nebo poukázku někomu darovat.

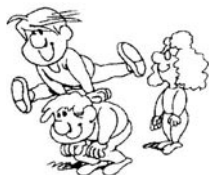
POJĎTE S NÁMI...

Pozvánka na diecézní setkání mládeže

Barbora Kadlčková, Veverské Knínice

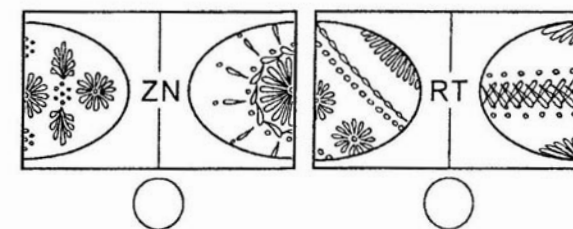
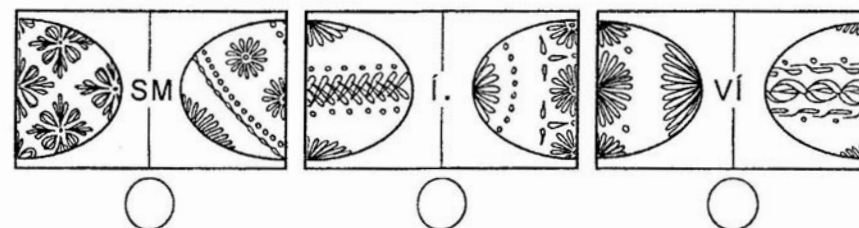
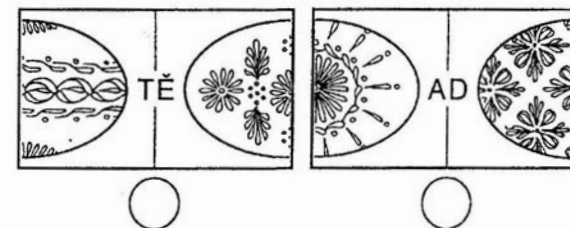
Chceš prožít jeden den ve společenství mladých věřících z celé diecéze? Chceš se setkat s otcem biskupem? Chceš zažít spoustu zábavy? Tak neváhej a zúčastni se s námi diecézního setkání mládeže, které se uskuteční v sobotu před Květnou nedělí, tedy 31. března 2007, v brněnské katedrále sv. Petra a Pavla. Program začíná v 8.45 hodin a potrvá přibližně do 16. hodiny. Můžeš se těšit na katechezi otce biskupa, společnou mši svatou a na přednášky o vztazích, hudbě, historii, diecézi, přírodě, Písmu svatém nebo o osobnostech naší diecéze.

Pokud jsi z Říčan nebo Ostrovačic, můžeš se přihlásit u Petra Kršky, ve Veverských Knínicích akci organizuje Hanka Mikšová. Více informací se dozvíš na internetové adrese www.brno.signaly.cz. Budeme se těšit!

DOMINO Z KRASLIC

Velikonoce jsou svátky Ježíšovy smrti a vzkříšení. S Ježíšem se nemusíme ničeho bát, protože On je...

Poskládej dominové kostky do řetězu tak, aby spolu sousedila vajíčka se stejným vzorem. Začni tou kostkou, která ke své levé polovině nemá protějšek, a označ ji do pomocného kroužku číslem ①.

TAJENKA:

SVĚTCI A SVĚDCI

Každou neděli vysílá televizní stanice ČT2 v 19.05 hod. zajímavý pořad o lidech, které naše katolická církev uctívá jako svaté.

Např. v neděli 18. 3. byl díl věnován moderní světici a patronce Evropy Editě Steinové – karmelitánce židovského původu sv. Terezii Benediktě od Kříže. Zajímavým a přirozeně lidským způsobem zde byla nastíněna osobnost této ženy, která se stala podle slov Jana Pavla II. velkou dcerou židovského národa. Byla umučena za II. světové války v koncentračním táboře Osvětimi.

Doporučuje J. Pololánková

Modlitba za diecézi

*Všemohoucí Bože,
děkujeme ti za všechny dary a milosti,
kterými jsi zahrnul nás
i předcházející generace naší diecéze.*

*Prosíme tě, pomáhej nám,
ať v rozdílnosti našich služeb
zůstaneme věrni svému poslání
stávat se uprostřed dnešní společnosti
znamení a darem tvé lásky.*

*Dej, ať jsme pevně spojeni s Kristem
a navzájem mezi sebou,
aby tě skrze nás ostatní poznávali –
jako Otce a záruku naplnění smyslu života.*

*Na přímluvu Panny Marie, Matky církve,
patronů svatého Petra a Pavla,
i všech dalších světců a světců
spojených s brněnskou diecézí i s celou církví
o to prosíme skrze Krista, našeho Pána.*

Amen.

FARNÍ ZPRAVODAJ Ostrovačice – Říčany, Veverské Knínice.

Občasník s nepravidelným rozsahem. Vydává Farní pastorační rada při RKF Ostrovačice – Říčany a Veverské Knínice. Redakční rada: Ludmila Franzová, Jiří Koch, Zdeňka Nejezchlebová, Jarmila Pololánková, Magda Valešová. Tisk: Gloria Rosice